

Sygnatura akt III U 201/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 21-08-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 21-08-2014 r. w Koninie

sprawy **W. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o wyższą rentę

na skutek odwołania **W. P.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 30-01-2014r. znak: (...)

1. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje W. P. nadal prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres lat dwóch tj. do 31 grudnia 2015 roku począwszy od dnia 1 stycznia 2014r.
2. Oddala odwołanie w pozostałym zakresie

Sygn . akt III U 201 /14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. decyzją z dnia 30 stycznia 2014r. znak ; (...) odmówił W. P. prawa do dalszej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołał się W. P. wnosząc o przyznanie mu nadal prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy , podnosząc, iż decyzja organu rentowego jest krzywdząca i stan zdrowia nie uległ poprawie.

Pozwany organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W. P. urodzony (...) . Od roku 2004 pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, którą miał przyznaną na stałe. Decyzją z dnia 26 czerwca 2013 roku organ rentowy przyznał odwołującemu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres do 31 grudnia 2013 roku .

W dniu 31 października 2013 roku odwołujący złożył ponownie wniosek o przyznanie prawa do dalszej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Lekarz Orzecznik orzeczeniem z dnia 27 listopada 2013 roku uznał odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy do 30 listopada 2015 roku. Od orzeczenia tego Główny Lekarz Orzecznik zgłosił zarzut wadliwości orzeczenia wskazując, że W. P. miał wcześniej orzeczoną częściową niezdolność do pracy na stałe.

Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 20 stycznia 2014 roku uznała, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy.

Zaskarżoną decyzją organ rentowy powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej, począwszy od dnia 1 stycznia 2014 roku przyznał odwołującemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 j.t.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w wyliczonych w tym przepisie okresach ubezpieczenia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania.

Definicja ustawowej niezdolności do pracy zawarta jest w przepisie art. 12 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS zgodnie, w którym niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W przepisach ustępów 2 i 3 cytowanego przepisu jest natomiast mowa o różnicy między niezdolnością do pracy całkowitą oraz częściową.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (art. 12 ust. 2 ustawy

o emeryturach i rentach z FUS), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

Zgodnie z treścią art. 13 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności

w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Dodać trzeba, że ustalenie niezdolności do pracy wymaga wiadomości specjalnych w rozumieniu art. 278 § 1 k.p.c., dlatego Sąd w realiach sprawy był zobligowany przeprowadzić dowód z opinii biegłych sądowych o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonej (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2005 r., I UK 356/04, publ. LEX nr 276241; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2008 r., sygn. akt I UK 356/07, publ. LEX nr 490392).

Zgodnie z treścią art. 107 wyżej cytowanej ustawy prawo do świadczeń

uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności, lub jej ponowne powstanie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie czy odwołujący z uwagi na stan zdrowia jest nadal całkowicie niezdolny do pracy . W celu wyjaśnienia kwestii spornej Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego lekarza sądowego: **kardiologa**.

Jak wynika z opinii biegłego kardiologa u odwołującego dokonał się w marcu 2013 roku zawał serca bez załamka Q, powikłany nagłym zatrzymaniem krążenia. Stwierdzono wówczas zamknięcie gałęzi okalającej oraz częściowo zrekanalizowane zamknięcie prawej tętnicy wieńcowej, która daje krążenie oboczne do gałęzi okalającej. Z orzeczniczego punktu widzenia sytuacja kardiologiczna jest taka sama jak była tuż po zawale i do czasu wyjaśnienia sytuacji tj. wykonania skutecznej procedury udroźnienia nie może wykonywać wysiłku fizycznego, również pracy w Zakładzie Pracy Chronionej

Schorzenie rozpoznane przez biegłego stanowi podstawę do uznania go za całkowicie niezdolnego do pracy **na okres lat dwóch do 31 grudnia 2015 roku, począwszy od 1 stycznia 2014 roku**.

Pozwany w piśmie procesowym z dnia 22 lipca 2014 roku nie wniósł zastrzeżeń do opinii biegłego kardiologa.

W powołanych ustaleniach Sąd oparł się w całości na opinii biegłego sądowego kardiologa. W ocenie Sądu opinia jest spójna, logiczna i pełna. Została ona wydana po zbadaniu odwołującego przez biegłego kardiologa zapoznaniu się z dokumentacją lekarską znajdującą się w aktach .

W ocenie Sądu biegły w sposób obszerny, zgodnie ze swoją wiedzą medyczną wykazał na czym polega stan zdrowia odwołującego i dlaczego jest on nadal całkowicie niezdolny do pracy na określony okres czasu .

Opierając się na treści wydanej opinii kardiologa, którą Sąd w całości podziela, stwierdzić należy , że W. P. nadal jest całkowicie niezdolny do **pracy na okres do 31.12.2015 roku**.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd działając na podstawie art.477¹⁴§ 2 kpc. orzekł jak w pkt. 1 wyroku , oddalając odwołanie w pozostałym zakresie w oparciu o treść art.477¹⁴§ 1 kpc.